

La noapte

Siminasimina

La noapte

La noapte am să împuşc Luna!
La noapte, pe ulița de derbedeu,
Voi scoate luneta, flinta și briceagul,
Și-am să mă cert cu Dumnezeu!

La noapte-am să mă cațăr între stele!
Am să mă pun pe cer de-a curmeziș,
Am să înfig cuțitul până la prăsele,
La noapte, voi ieși din ascunziș.

La noapte, Luna va urla la mine!
Am să o-mpuşc fără de vreun motiv.
La noapte sângele turbat din mine,
În Lună s-o vărsa definitiv.

La noapte, Luna-i sângerie
Și în al patrulea(!) pătrar.
La noapte, Luna nu va fi, se știe,
Decât o mască a vieților pierdute în zadar.

La noapte, Luna împuşcată,
Va cere îndurare de la noi.
La noapte, când Luna în pătrar se-mparte,
Vom împărți lumea la doi.

A mea, va fi la dreapta de Luceafăr!
A ta, la stânga de Polar!
La noapte, Luna nu va fi a noastră,
Iar tu, iubito, nu vei avea habar.

La noapte, Luna, ia forma lupilor bătrâni de mare,
Ce vor urla la ceru-ntunecat.
La noapte, Luna ți-o voi pune la picioare.
Dar ce folos acum, că s-a' mpușcat?!

Simina